

РЕШЕНИЕ

№ 17592

гр. София, 20.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 18.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **6590** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на К. Б. Т., чрез адвокат М. Т. срещу Заповед № РД-40 от 20.09.2023 г. на Изпълнителния Директор на Изпълнителна Агенция за Българите в Чужбина, с която прекратено служебното правоотношение на оспорващия на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Излагат се конкретни съображения, затова, че в случая чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл не е приложен правилно, с оглед на смисъла и значението му. Не са налице фактическите обстоятелства, водещи до възникването на обективна невъзможност за изпълнение на служебни задължения. Според оспорващия отстраняването от длъжност, може и представлява единствено обективно непреодолима и трайна невъзможност, която възпрепятства изпълнението на служебните задължения от държавния служител, като към датата на прекратяване на служебното правоотношение, да няма изгледи тя да е временна и да отпадне. Сочи се, че по отношение на Т. не съществуват каквито и да било пречки от обективен характер, които да му пречат да изпълнява задълженията си на главен секретар на Изпълнителна Агенция за Българите в Чужбина (ИАБЧ). Съгласно последната му изготвена атестация, той е показал първо ниво на изпълнение на поставените задачи, което обосновава липсата на предпоставките на чл. 107 ал. 1 т. 5 ЗДСл за прекратяване на служебното му правоотношение.

Привличането на Т., като обвиняем представлява обективна невъзможност за изпълнение на служебните задължения, но същата не е трайна по смисъла на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл. Това е временно състояние, доколкото предвид реда и сроковете, предвидени в НПК, производството по ДП № 75/2018г. по описа на СО-СП, пр.пр.№ 568/2018 г. по описа на СП, ще приключи в даден момент.

На последно място се твърди, че заповедта е издадена при липса на описани в нея фактически основания, което води до немотивираност на същата и представлява основание за отмяната ѝ.

По време на проведеното по делото открито заседание, оспорващият не се явява и не се представлява.

Ответникът по оспорването, в лицето на Изпълнителния Директор на Изпълнителна Агенция за Българите в Чужбина не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт Пъдарски оспорва жалбата. Счита, че заповедта е законосъобразно издадена в съответствие с материално-правни разпоредби и целта на закона.

Административен Съд София - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че със Заповед № 03/18.02.2015 година на И. Д. Председател на Държавна агенция на българите в чужбина оспорващият К. Т. е преназначен от длъжност Директор на Дирекция „Финансово-стопанска дейност и административно правно обслужване” на длъжност Главен секретар в ИАБЧ, считано от 19.05.2015 г.

На 27.06.2019 г., на основание на Определение по н.ч.д № 2220/2019 г. по описа на СНС оспорващият е отстранен от длъжност, като обвиняем по ДП № 75/2018 г. по описа на СО-СП, пр.пр. № 568/2018 година по описа на СП от заеманата длъжност - Главен секретар на ДАБЧ.

Определението е влязло в сила и към настоящия момент няма твърдения и данни Специализираният наказателен съд – закрит, да е постановил друг акт, с който да е отменено посоченото определение.

Със Заповед № 40/20.09.2023 година ответникът по оспорването на основание чл.107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, във връзка с чл. 108 от ЗДСл, считано от 20.09.2023 г. е прекратил служебното правоотношение на оспорващия. В заповедта е посочено, че с Определение от 27.06.2019 г. на СНС, VIII състав, К. Т. е отстранен от длъжността „Главен секретар“ на ИАБЧ, във връзка с привличането му в качество на обвиняем по ДП № 75/2018 г. по описа на СО-СП, пр.пр. № 568/2018 година по описа на СП, което поставя държавния служител в невъзможност да изпълнява служебните си задължения, извън случаите по чл. 103, ал. 1, т. 3 от ЗДСл.

Като доказателство по делото е прието писмо СГС-СНС закрит, видно от което образуваното срещу К. Т. НОХД № 2634/2019 г. по описа на съда, е на фаза съдебно следствие и предстоят открити заседания и разпити на свидетели.

Административен Съд София - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, засягащ негови права и законни интереси и следователно подлежащ на

оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че по отношение на К. Т. са налице чл. 105, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, а именно, че във връзка с отстраняването му от длъжност от СНС, същият е в трайна невъзможност да изпълнява служебните си задължения.

Съгласно разпоредбата на чл. 169, ал. 1 от АПК, при проверката на оспорения административен акт, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган. По силата на чл. 5, ал. 1, т. 14 от Устройствения правилник на ИАБЧ, Изпълнителният директор назначава държавните служители в Агенцията, изменя и прекратява служебните им правоотношения.

Заповед № РД-40 от 20.09.2023 г. на Изпълнителния Директор на Изпълнителна Агенция за Българите в Чужбина е издадена в предвидената от закона писмена форма и съдържа изискванията се съгласно чл. 108, ал. 1, изр. първо от ЗДСл реквизити – правното основание за прекратяване - чл. 107, ал. 1, т. 5, заеманата от държавния служител длъжност, начина на оформянето на служебната му книжка и придобития от него ранг. Описани са и фактическите обстоятелства, дали възможност на органа по назначаването да упражни дадените от закона правомощия – с определение от 27.06.2019 г. на СНС, VIII състав, К. Т. е отстранен от длъжността Главен секретар на ИАБЧ, във връзка с привличането му в качество на обвиняем по ДП № 75/2018 г. по описа на СО-СП, пр.пр. № 568/2018 година по описа на СП, което поставя държавния служител в невъзможност да изпълнява служебните си задължения, извън случаите по чл. 103, ал. 1, т. 3 от ЗДСл.

Прекратяването на служебното правоотношение при условията на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл изисква осъществяването на три кумулативни предпоставки – 1. Да е налице нова фактическа обстановка; 2. Същата да води до невъзможност служителя да изпълнява задълженията си по длъжностна характеристика и 3. Причините за тази невъзможност да не зависят от волята на страните в правоотношението, т. е. обективната невъзможност следва да е породена от причини, за настъпването на които нито една от страните по правоотношението не е съдействала в една или друга степен. Тази обективна невъзможност на държавния служител да изпълнява задълженията си (извън случаите на здравословни причини), трябва да е възникнала по време на служебното правоотношение и да не е обусловена от действия на страните в служебното правоотношение (Решение № 11911 от 04.12.2023 г. по адм. д. № 8019/2023 г. на ВАС, Второ отделение).

В разглеждания казус първата от изброените предпоставки е установена – налице е нова фактическа обстановка. К. Т., след възникване на служебното му правоотношение е бил отстранен от длъжността „Главен секретар“ на ИАБЧ, във връзка с привличането му в качество на обвиняем по ДП № 75/2018 г. по описа на СО-СП, пр.пр. № 568/2018 година по описа на СП. Този факт не е възникнал по волята, при съдействието или по повод на действия, на която и да е от страните по служебното правоотношение, т.е. налична е и третата предпоставка за прекратяването на служебното правоотношение на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл.

По отношение на втората предпоставка и във връзка с наведените от жалбоподателя доводи, че в случая невъзможността да изпълнява служебните си задължения като Главен секретар на ИАБЧ не трайна, съдът намира следното.

В разглеждания случай, актът на СНС, с който Т. е отстранен от длъжност е нов юридическия факт, който препятства изпълнението на служебните задължения от негова страна за неопределено време. Отстраняването на служителя от длъжност го поставя в обективна невъзможност да осъществява възложените му служебни задачи и функции. Създадената обективна невъзможност произтича от обстоятелства, които са извън волята на страните по правоотношението и не може да бъде субективно преодоляна. Посоченият нов факт е възникнал през 2019 г. и към датата на издаването на оспорената заповед е съществувал и продължава да съществува и към настоящия момент. Видно от цитираното по-горе писмо на СГС-СНС закрит, наказателното производство срещу Т. не е приключило и в бъдеще предстоят открити заседания и разпити на свидетели. Безспорно е, че какъвто и да е крайния акт на наказателния съд, той би могъл да бъде предмет на проверка от три инстанции, т.е. очевидно е отстраняването от длъжност на Т., ще продължи дълго напред във времето и така той ще бъде в трайна невъзможност да изпълнява служебните си задължения. Това обстоятелство обвързва с правните си последици служителя, който след отстраняването си от длъжност обективно не може да продължи да изпълнява същата. Това предпоставя и правото на административния орган да прекрати служебното правоотношение на Т. на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл.

От направените разсъждения следва единствено възможния извод - оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата да бъде отхвърлена.

По отношение на направените разноски, ответникът, чрез пълномощника си не е поискал такива, поради което съдът не дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд София - град, I отделение, 19-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Б. Т., чрез адвокат М. Т. срещу Заповед № РД-40 от 20.09.2023 г. на Изпълнителния Директор на Изпълнителна Агенция за Българите в Чужбина, с която прекратено служебното правоотношение на оспорващия, на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния Административен Съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му от страните.